

Priecīgus Līgo svētkus!

Nr. 50 (6506)
CETURTDIENA,
1994. GADA 23. JŪNIJS

Abonēšanas maksa
mēnesī Ls 0,43,
mazumtirdzniecībā
līgumcena

Laikraksts iznāk 8 reizes mēne-
sī, otrdienās un ceturtdienās

NOVADNIEKS

LATVIJAS REPUBLIKAS PREIĻU RAJONA LAIKRAKSTS

◆ Brālis un māsa – Jānis un Ilze Madelāni apsaimnieko Madelānu pilskalnu. Neilgi pirms Jāņiem – 18. jūnijā – šeit viņi uzņēma Latgales «Spietu».

Reportāžu par šo pasākumu un mazliet
tuvāk par Jāni un Ilzi lasiet «Novadnieka» 3. lappusē.

Visas bija Jāņu zālēs,
Ko plūc Jāņu vakarā;
Visi bija Jāņu bērni,
Kas Jānīti daudzinaja.

Iestādīju ozoliņu
Jāņa tēva pagalmā,
Lai tas auga, lai zaļoja
Līdz citiem (i) Jānīšiem.

Jāņi ir Jāņi tikai Latvijā!

● Pirmsjāņu intervija ar
Preiļu 1. vidusskolas direktoru Jāni Eglīti

— Vai jums neliekas, ka būtu labāk kā Žanam sagaidīt vasaras saulgriežus Francijā nevis kā Jānim Latvijā?

— Jāņus Francijā jau esmu svinējis. Pagājušo vasaru, ciemojoties Strasbūrā, nosvinējām Jāņus viesnīcā, tā diezgan klusi, jo baidījāmies, ka nesāk žēloties kaimiņi un neiznāk darīšanas ar policiju. Savukārt prombraukšanas naktī mūsu kaimiņi kaut ko svinēja, mēs, protams, nedomājām iet žēloties, bet mazliet noskumām, ka nebijām svinējuši tos Jāņus tā, kā šeit Latvijā. Katrā ziņā esmu priecīgs par to, ka esmu atgriezies mājās.

— Atgādināsim mūsu lasītājiem, kur īsti bijāt un ko darījāt.

— Astoņus mēnešus studēju Parīzē, starptautiskajā izglītības plānošanas institūtā, kas atrodas UNESCO paspārnē. Kopā bijām apmēram 40 studenti no ļoti daudzām pasaules valstīm, pārsvarā no Āfrikas un Dienvidamerikas, un arī no jaunajām Eiropas valstīm. Institūtā varēja izvēlēties kursa darba tēmas, un es izvēlējos tēmu, kas ir ļoti svarīga Latvijai, proti, «Vidējās izglītības kvalitātes novērtēšana». Faktiski tas, ko es mācījos, vairāk noderētu izglītības ministrijas darbiniekam, jo programma bija plaša, un es guvu pārskatu par daudziem jautājumiem, bet, nedaudz pielāgojot, visas šīs zināšanas ir ļoti derīgas darbam skolā.

— Esmu Latvijas skolu vadītāju asociācijas viceprezidents, un mēs asociācijā plānojam vairākus seminārus vai lekcijas tieši direktoriem, lai tās jaunākās atziņas, kuras pašlaik ir Rietumeiropas izglītībā, neitksim, strauji ieviestu, bet varbūt sāktu par viņām domāt. Un ko var pārņemt bez problēmām, lai to arī pārņemtu.

— Kādi šajā institūtā bija mācībspēki?

— Pamatā ar mums strādāja institūta pasniedzēji, taču bija arī ļoti daudz vieslektoru, pārsvarā no Lielbritānijas. Var teikt — internacionāla pasniedzēju komanda. Jāatzīst, ka mācības bija nedaudz ar ievirzi trešās pasaules valstīm, tāpēc brīvajā laikā un arī gatavojoties kursa darbam man nācās nedaudz mainīt orientāciju un daudz strādāt pašam, lai saturs būtu atbilstošs Latvijas situācijai.

— Kāda izskatījās mācību diena, kā tā bija organizēta?

— Mācības sākās pusdesmitos

no rīta, un, ja diena bija pilnībā noslogota, tad beidzās piecos vakarā. Bet vakaros bija franču valodas kursi, kas beidzās ap septiņiem. Protams, bija pārtraukumi. Bez tam nebija speciāli atvēlēts laiks kursa darba sagatavošanai, bieži iznāca stādāt arī pārtraukumos, lai visu vajadzīgo paspētu izdarīt — izlasīt literatūru, ievadīt kompjūterā nepieciešamo.

— Mācības notika angļu valodā. Bija divas grupas — angļu un franču, viss tika sinhroni tulkots franciski un varēja izvēlēties, kurā valodā klausīties.

— Vai kursa darbus vērtēja un, ja nav noslēpums, kā novērtēja jūsējo?

— Mazliet dīvaini, bet nevērtēja. Šos kursa darbus izskatīja mūsu kurators, citiem vārdiem sakot, padomnieks, konsultētājs ar kolēģiem, un, acimredzot, ja tur būs kas vērtīgs, tie tiks publicēti.

— Šis UNESCO organizētās mācības bija it kā labdarības pasākums jaunattīstības valstīm?

— Domāju, ka Āfrikas un Āzijas valstīm tās bija ļoti nozīmīgas. Kas attiecas uz Latviju, man nedaudz nācās meklēt speciālus, mūsu izglītības līmenim atbilstošus materiālus. Bija ļoti liels dokumentācijas centrs, un visu vajadzīgo, ja meklēja, varēja atrast. Protams, ja sēdētu, rokas klēpī salicis, un gaidītu, ko man nesis klāt, tad varbūt arī paliktu bez nekā.

— Vai jūs visi, studenti, vai kā jūs saucāties...

— ... stažieri...

— ... tāpat, stažieri, bijāt skolu direktori, vai citu amatu pārstāvji?

— Pārsvarā viņi bija no dažādām plānošanas organizācijām, kādas ir skolu valdēs, ministrijās, departamentos, bet Eiropas valstu pārstāvji bija ar citiem amatiem, piemēram, igaunis bija augstskolas pasniedzējs, lietuvietis un krieviete bija psihologi, kirgiziete — angļu valodas skolotāja.

— Ar ko jūs vairāk turējāties kopā?

— Visādi sanāca. Man bija labs draugs lietuvietis, labs draugs no Ugandas un Ruandas, visi bija sirsnīgi un draudzīgi. Bija interesanti parunāties ar visiem. Dzīvojam Parīzes universitātes starptautiskajā pilsētīnā, kurā ir dažādu valstu ēkas.

Nobeigums 2. lpp.

Jāņi ir Jāņi tikai Latvijā!

• Pirmsjāņu intervijs ar
Preiļu 1. vidusskolas direktoru Jāni Eglīti

Sākums 1. lpp.

— Vai jūs vairāk gūvat no mācībām vai no iespējas astoņus mēnešus padzīvot normālā Eiropas valstī?

— Gan to, gan to. Centos laiku izmantot maksimāli lietderīgi, gan iepazīstoties ar Francijas kultūras dzīvi, mācoties franču valodu. Institūts mums organizēja divas mācību vizītes, viena bija turpat Francijā, otra Ķīnā. Ķīnā divas nedēļas braukājām pa skolām, skatījāmies, kas tur notiek.

Uz savu roku apciemoju draugus Francijā, diemžēl nesatiku savu skolnieku, kas tur studē — Edgaru Cakulu. Sevišķi daudz apkārt nebraukāju, jo tas tomēr maksā naudu. Kādā nedēļas nogalē biju aizbraucis uz Angliju, kas sen jau bija mana sapņu zeme, un no Francijas uz to bija vieglāk nokļūt.

— Kas visvairāk paliks atmiņā no Parīzes?

— Kad tur nodzīvoti astoņi mēneši, diezgan grūti pateikt, kas tur patika visvairāk. Grūti pat kaut ko izdalīt no Parīzes. Es tikai varu salīdzināt. Preiļos jutos daudz labāk. Parīze tomēr ir franču aristokrātu pilsēta, aristokrātiem piemīt zināms vēsums un distancēšanās. Parīze, protams, bija jauka, bet īsti silta nebija.

— Latviešiem arī distancēšanās trūkumu nevarētu pārnest.

— Nu jā, laikam, mēs apbūsim ieturējam to distanci.

— Intervijas sākumā jūs teicāt, ka būs dažādas atziņas, ko skolu direktoriem pastāstīt. Vairāk par tām var parunāt arī šajā reizē?

— Tā būtu gara saruna. Esam ar skolu valdi vienojušies, ka augusta beigās direktoru seminārā to visu sīki un detalizēti pārrunāsim.

— Vai bija kas tāds, par ko jūs, atgriezies savā Preiļu 1. vidusskolā, gribējāt teikt: «Nē, tas nu nekam neder, es tagad zinu, kā tam būtu jābūt?»

— Jāsaka, franču skola nemaz nav tik ideāla skola. Un dažos aspektos latviešu skola nav nemaz tik peļama. Godīgi sakot, Francijā mūs nevadāja pa stundām. Mēs vairāk runājāmies ar skolu direktoriem, par izglītības plānošanu un tamlīdzīgi. Tomēr es varu pateikt vienu — Rietumeiropā skolēni mācās daudz vairāk nekā Latvijā. Mācības visiem beidzas vēl pēcpusdienā, brīvdienas kopumā nav tik garas kā Latvijā. Priekšmets numurs viens ir matemātika. Neteiksim, ka tā paver ceļu filoloģijā, bet visās pārējās nozarēs tās zināšanas ir galvenais kritērijs. Piemēram, lai sāktu studēt medicīnu, ir eksāmens — matemātikā. Ir daudzpakāpju konkursi, un visos konkursos matemātika ir viens no galvenajiem rādītājiem.

Bet kopumā es atbraucu ar atziņu, ka diezgan daudz ir jāmaina skolas iekšējā dzīvē. Kā tas izdosies, būs redzams. Kad pie mums sākās demokratizācijas process, mēs atmetām daudz ko, uz daudzām lietām sākām skatīties savādāk. Pašlaik dažos jautājumos ir vienkārši jāmaina akcenti, lai rezultāts būtu tāds, kādu mēs vēlamies.

— Vai ir atšķirība zināšanu līmeņos starp latviešu un franču bērniem?

— Man gadījās sarunāties ar dažiem latviešiem, kuri strādā un dzīvo Francijā, kuri ir bijuši arī šeit

Latvijā, un viņi teica, ka latviešu skolēnu zināšanu līmenis nav sliktāks par franču skolēnu līmeni.

Bija arī Francijā diezgan lieli kuriozi. Vai nu viņi ir lieli patrioti, vai nacionālisti, bet viņiem ir stipra tieksme visur uzsvērt francisko, vēl viņi uzsver arī amerikānisko, bet pārējais paliek nedaudz novārtā. Bet katrā ziņā ir mazajiem frančiem daudz vairāk iespēju zināšanu apgūvē nekā mūsu bērniem, jo Latvijā nav tik bagāts grāmatu klāsts dažādās valodās, arī mūsu TV sniegtā informācija nav tik daudzveidīga. Tomēr kopumā mēs neesam sliktāki.

— Nav jārīko arī kampaņas «Izvēlies Francijas precī!»

— Ir, zvejnieki protestēja pret to, ka tiek daudz ievests zivju no citām valstīm. Franči protestēja arī pret svešvalodu invāziju Francijā, to dien nepārdeva nevienam ārzemju avīzi, daudz diskutēja par to, ka ir jāpieņem lēmums par tiesībām sodīt, ja, teiksim, televīzijā vai preses izdevumā lietots svešvārds, bet tajā pašā laikā ir atbilstošs vārds franču valodā.

Paši franči teica, ka šogad ir ļoti mierīgs gads, kaut arī demonstrācijas notika viena pēc otras. Ideālais Rietumu kapitālisms nemaz nav tik ideāls. Notika arī vairākas lielas skolēnu demonstrācijas ar tādu pavisam jocīgu prasību — vairāk skolotāju un līdzekļu skolām. Te es gribu minēt divus piemērus: Francijas izglītības sistēmā uz katru strādājošo skolotāju strādā vēl viens izglītības sistēmā nodarbināts cilvēks. Tas būtu apmēram tā, ja mūsu rajonā uz piecīmi skolotājiem skolu valdē arī strādātu piecīmi cilvēki. Bet Francijā tā ir. Un vēl. Mēs viesojāmies nelielā lauku skolīnā, kurā ir 21 skolēns, viņiem ir dažādas sešu vecumu grupas, bet strādā viena skolotāja vadībā. Arī tas pie mums nav iedomājams. Iepazīnos vēl ar citiem statistikas rādītājiem un secināju, ka mēs nemaz neizskatāmies slikti.

— Jūsu skolas bērni runāja, ka direktors Francijā vardītes ēd...

— Vairāk nezīnāt ar kādu ēdienu arī tika kāda norīta. Kopumā franču virtuve, es uzskatu, ir vienkārša, kaut arī tā skaitās labākā Eiropā. Francijā negatavo tik sāļas, kalorijām bagātas maltītes, pie kādām esam pieraduši Latvijā.

— Un tagad parunāsim par Jāņiem. Jūs esat Jānis un jūsu dēlam arī vārds Jānis.

— Pirmajam dēlam, tas taču pats par sevi saprotams, jābūt Jānim.

— Kurš no saņemtajiem Jāņu vainagiem jūs visvairāk ir savīļojis?

— Pirms pāris gadiem, kad to man galvā uzlika izlaidumā absolventi. Pati jāņošana, kopš esmu skolas direktors, neiznāk ar istu atbrīvotības sajūtu, jo priekšā vienmēr ir bijis vidusskolas izlaidums. Studenta gados jāņošana bija jaukāka.

— Vai mazais Jānis jau apzinās, ko nozīmē viņa vārds?

— Jau pērngad viņš bija milzīga sajūsmā, pirmo reizi apjauzdams, ka vainags un ugunskurs, un viss pārējais ir sakarā ar viņa vārdu.

Un vēl par Jāņiem es varu pateikt tikai to, ka Jāņi ir Jāņi tikai Latvijā.

— Ar to arī beigsim šo interviu! Ar Preiļu 1. vidusskolas direktoru Jāni Eglīti sarunājās Līvija Rancāne

Ar «Atvaru» viss kārtībā

■ Elektriķis Jānis Svalba, atslēdznieki Antons Vilcāns, Dmitrijs Novikovs, ekskavatorists Nikolajs Lukjanovs, brigadieris Staņislavs Džeriņš, atslēdznieks Aivars Džeriņš, metinātājs Aleksandrs Kuzmins. Foto — Jānis Šilichis

Pēdējo gadu laikā pilsētas komunālie dienesti ir gan dalījušies patstāvīgās organizācijās, gan vienojušies kopā un atkal dalījušies. Kādreizējā ūdensvada un kanalizācijas saimniecība tagad ir pašvaldības uzņēmums «Atvars». Lai nu kā klājas ar apkuri un karsto ūdeni, taču aukstā ūdens krāni pilsētnieku dzīvokļos laikam gan sagādājuši vismazāk problēmu. Tāpēc par to aicināju uz sarunu «Atvara» ilggadējo priekšnieku Anatoliju PETROVU.

— Kāda ir jūsu uzņēmuma saimniecība un kādi ir tās uzdevumi?

— No «Atvara» atkarīgs daudz kas. Un pats galvenais — vai pilsētai tiks piegādāts dzeramais ūdens. Mū 27

ņemot siera rūpnīcas masīvu, kas pagaidām ir «Preiļu siera» pārziņā.

Lai ilustrētu teikto, gribu paskaidrot, ka Preiļiem ūdens nāk no trīspadsmit dziļurbuma akām, kuras iesniedz simts metru dziļumā. No turienes ūdens caur atdzelzošanas staciju plūst uz ūdenstorni un tālāk pie patērētājiem. Gada laikā sūkņu stacija paceļ virszemē 734 tūkstošus kubikmetru ūdens, no kuriem 502 tūkstošus kubikmetru patērē iedzīvotāji. Pilsētu pazemē krustām un šķēršļiem saista divdesmit kilometri ūdensvada cauruļvadu, ūdeni saņem 3800 iedzīvotāji.

Astoņdesmito gadu beigās nopietni domājām par visas ūdenssaimniecības attīstības perspektīvu, plānojam, projektējam. Toreizējais «Latgiprotroj» un Politehniskais institūts piedāvāja vairākus attīstības modeļus dzeramā ūdens padeves palielināšanai. Tagad viss palicis ideju līmenī, jo iemesls skaidrs — nav naudas.

— Līdzīgas problēmas ir daudzām organizācijām, attīstībai hroniski trūkst līdzekļu. Vai tiek galā ar sistēmu uzturēšanu darba kārtībā?

— Pēdējā laikā daudz lielās organizācijas likvidējas viena pēc otras, dalījās un pārdalījās. Tā, piemēram, bija ar rajona sadzīves pakalpojumu kombinātu un «Lauktechniku». Komunikācijas, ko agrāk vajadzēja uzturēt viņiem, nācās papēst mums. Protams, neviena no šīm organizācijām nebija lieki tērējuši līdzekļus un laiku, lai ko remontētu vai labotu. Naudu un darbu tagad vajag tērēt mums.

Paredzēts, ka šovasar «Atvara» pārziņā nodos siera rūpnīcas rajonu. Arī tur līdz šim nav veikti nekādi remontti. Lai gan pastāv metodiskie norādījumi, tos neviens nepilda. Līdz ar sistēmu nodošanu mums jāpārņem arī materiāli un tehnika, kuru nav.

Esam iepazīstināti ar ideju, ka mums esot jāpārņem savā ziņā arī pilsētas attīrīšanas iekārtas, kuras līdzekļu trūkuma dēļ joprojām nav pabeigtas. Celniecība bezcerīgi ieilgusi, to sākotnējā jauda (astoņi tūk-

stoši kubikmetri) nu jau samazināta vairāk kā uz pusi. Neskatoties uz to, vēl vajag daudz naudas, lai darbus pabeigtu. Ja vadība tomēr nolems, ka attīrīšanas iekārtas jau tagad jāpārņem mums, situācija būs bezcerīga, jo nav arī speciālistu, kas ar to varētu tikt galā.

Es uzskatu, ka vispirms vajag, kā tautā saka, septiņas reizes nomērīt. Lai arī celtniecība Preiļos tagad gandrīz apstājusies, pilsētā vajadzīga savā kapitālās celtniecības daļa. Ir taču jābūt saimniekam, kurš šajos hroniskā finansu trūkuma apstākļos mēģinātu apvienot līdzekļus, spēkus un izmantotu tos lietderīgāk nekā līdz šim.

— Kā veidojas «Atvara» attiecības ar patērētājiem?

— Domāju, ka no visiem komunālajiem dienestiem tieši mūsu organizācija pelnījusi vismazāk pārmetumu. Kaut vai tāpēc, ka maksa par auksto ūdeni Preiļos ir viena no vismazākajām starp visām kaimiņu pilsētām. Tas tāpēc, ka mūsu kalkulācijā nav ielikta peļņa. Neskatoties uz to, vairāk nekā trīsdesmit procenti patērētāju ir parādā. Tas gan ir krietni mazāk nekā, teiksim, par siltumu, taču sagādā nopietnas problēmas.

Pagaidām maksu par saviem pakalpojumiem nepaaugstināsim. Tomēr gadījumā, ja paaugstināties elektroenerģijas cenas, par ūdeni un kanalizāciju vajadzēs maksāt vairāk. Tā būs arī tad, kad nodos ekspluatācijā jaunās attīrīšanas iekārtas. Par to noteikti laikus brīdināsim. Bet akciju sabiedrība «Preiļu siera», piemēram, aprīlī trīssarpus reizes paaugstināja maksu par ūdens attīrīšanu bez jebkādas saskapošanas un runāšanas.

Turpmāk nopietni strādāsim ar saviem parādniekiem. Visiem nemaksātājiem ūdeni atslēgsim.

— Vai bieži saņemat sūdzības no iedzīvotājiem, ka ūdens nav vai arī tas nenonāk līdz piektajam stāvam?

— Regulāri sūdzību nav, bet sarežģījumi, protams, gadās. Visbiežāk tā ir tad, kad rudens vētru vai sniegpūteņu laikā tiek bojātas elektropārvaldes līnijas. Ja ziemā kaut kur pārplīst ūdensvads, apstājas katlu māju darbs. Principā katrā katlu mājā jābūt noteiktam daudzumam ūdens rezervei, kuras jāprietiek diennaktij. Protams, pie mums tā nav.

Ūdensvada tīkls pilsētā ir vecs, nolietojies jau vismaz par sešdesmit procentiem. Tāpēc samērā bieži gadās bojājumi. Pilsētas jaunākajā — Rēzeknes ielas — dzīvojamo namu māšīvē tādu problēmu pagaidām nav. Ziemā darbu apgrūtina tas, ka savu laiku jau nokalpojusi arī siltumtīkli, rodas lieli ūdens zudumi trasēs. Tā ir tirdzniecības bāzes rajonā. Arī starpsaimniecību celtniecības organizācija, savā laikā būvējot masīvu, darīja visu pa saviem. Un mēs sistēmas pārņemam savā pārziņā tādas, kādas tās bija. Tagad atklājas, ka daudz ko vajag nomainīt.

— Vai esat nodrošinājušies ar materiāliem un tehniku, lai operatīvi likvidētu avārijas situāciju?

— Līdz šim patiešām esam strādājuši ar agrāk iekrātajām rezervēm. Arī tehnikas ir pietiekami, jo to laikus sagādājam gan no melioratoriem, gan «Lauktechnikas», gan citām organizācijām, kas visu lieko pārdeva. Tagad gan jāsāk domāt, kur un ko lētāk nopirkt.

Taču gribu piebilst, ka kanalizācijā avāriju būtu krietni mazāk, ja pašī iedzīvotāji rīkotos uzmanīgāk. Tīrot aizsprostojumus, atklājam, ka kanalizācijā samestās vistu un trušu zarnas, kartupeļu mizas, pat bojāti āboli un apelsīni, nemaz nerunājot par papīriem un lupatām. Tādas pilsoņu neaudzinātības dēļ mūsu strādniekiem rodas liels darbs. Un neviens taču neteiks, ka tīrīt kanalizāciju ir patkami un aizraujoši.

Mums ir arī kāds lūgums pilsētas iedzīvotājiem. Ja redzat kaut kur pārplīsušu ūdensvadu vai pludojam kanalizācijas ūdeņus, neejiet vienaldzīgi garām, bet zvaniet mums pa telefonu 22835. Tur vienmēr kāds dežūrē un pieņems jūsu izsaukumu. Tiesa, mūsu organizācija atbild tikai par ārējiem tīkliem.

— Visbeidzot — kādu jūs redzat «Atvara» perspektīvu?

— Pagaidām turamies, jo dzīvojam taupīgi. «Atvara» administrācijā ir tikai četri cilvēki, pārējie — strādnieki. Labākie algās saņem vairāk nekā priekšnieks vai meistars. Noteikti gribu uzslavēt ekskavatoristu Nikolaju Lukjanovu, metinātāju Aleksandru Kuzminu, autoatslēdznieku Antonu Vilcānu, kā arī brigadieru Aleksandru Džeriņu un viņa dēlu Aivaru.

Perspektīvā ūdensvada un kanalizācijas saimniecību gribam ņemt nomā. Tagad pie mums brauc gan no nedaudzajām paju sabiedrībām, gan no pagastiem. Viņi lūdz palīdzēt, bet mēs neesam ieinteresēti to darīt. Ir iespējas arī citādi nopelnīt. Iepriekšējā pilsētas valde neko neizlēja, tāpēc ceram, ka jaunie pilsētas saimnieki mūs sapraus un ļaus strādāt, kā mēs to esam iecerējuši.

— Paldies par sarunu!

Intervēja L.KIRILLOVA

Bišu diena Madelānu pilskalnā

■ Pirmais dziesmotais sveiciens «Spieta» dienā — no Aglonas kultūras nama folkloras ansambļa. No čaklajām bitēm, kas apzūmzināja visu spietu, attēlā kreisajā pusē redzamas tikai muguras. Sagaidīšana pie pilskalna.

◆ SAGAIĀŠANA

Aglonas kultūras nama saimnieki, folkloras ansamblis ir pati vēltība, sveicot ciemiņus no Madonas, Balvu, Krāslavas, Daugavpils, Preiļu rajoniem. Dziedošās ģimenes, kas ieradušās uz Latgales «Spietu». Skan dziedošs apsveikums, nāk alutiņš, Jāņu siers.

◆ SVĒTSTUNDA BAZILIKĀ

Svētā Mīse Aglonas bazilikā ir vēltība tieši ģimenēm. Pie bērniem, vīriem un sievietēm ar labiem vēlējumiem vērsas dekāns A. Aglonietis. Atsegta ir Dievmātes glezna, un daudzi varbūt pirmo reizi var tik mierīgi ielūkoties mātes siltuma pilnajās acīs, bez tradicionālās augsta burzmas. A. Aglonietis saka, ka arī viņam šī ir īpaša diena, — pirms sešpadsmit gadiem šeit vadījis savu pirmo Misi. Pēc tās noskūpstījis roku savai mātei. Un viņam ir prieks, ka šādā atceres dienā tiek ar ģimenēm, kurās mātēm apkārt kupli pulciņi bērnu, tāpat kā ap viņa māti.

◆ SPIETOŠANA

Madelānu pilskalnam, kurā «Spiets» taisās nolaieties, nemaz tik viegli nav piekļūstams. Divas pašmāju bites pārbauda piederību bišu saimēm pēc dziesmas, pēc tam ar dziesmu «Es dziedāšu par tevi, tēvu zeme» tiek iedziedāts kalns, klātesošos sveic pagasta jaunais saimnieks Antons Bekis.

Sākas istā sadziedāšanās un sākas arī lietūs. Tas pats draudīgākais mākonis, kas ar ducināšanu un zibeņošanu pamalē draudēja, ejot ārā no bazilikas, nu ir atkūlies līdz kalnam un gāž lejā baltu. Skatītāji pazūd mašīnās, autobusos, saplok zem lietussargiem, bērneļus ieviesta polietilēnā. Mikrofonā skaņa brīžiem pazūd, dziedātāju balsis vējš pasviež uz otru pusi.

Kad visi ir labi vien samērcēti, mākonis nedaudz atkāpjas, bet proļām netaisās. Pārkārtojas pilskalna otrā pusē. Lai apmēram ap koncerta pusi atkal atgādinātu par sevi tikpat nejaucīgā veidā. Nepadodoties aukstajam vējam, žurkstinot pielijušas kurpes, uz skatuves kāpj saimītes. Visdažādākās.

Māsu vien, kā tas ir, piemēram, no Madonas. Tētis un mamma viņām skatītājas. Leikumu ģimenei no Krāslavas ir pašiem savs Jānis, un viņi pirmie Madelānos skandina Līgo dziesmas.

Balvniešu ģimenes uz skatuves kāpj visas vienlaicīgi sava rajona «Spieta» krustmātes pavadībā. Dzied gan katra saimīte atsevišķi. Bicānu ģimene ir no Višķiem, taču Marta sakās esam tikpat

daudz agloniete, jo no šejienes viņu vīrs Juris aizprecējis. Abi divi un trīs viņu meitas ir braukuši uz «Spietu», Aglonā paņēmuši māmuļu Mariju Aglonieti, bet, kamēr tikusi līdz pilskalnam, satikušies ar radniecīgi, arī lielu dziedātāju, un nu viņi uz skatuves ir visi. Bet Bicānu mazajai Laurai tieši «Spietā» aprit četri gadi. Jāsaņem dzimšanas dienas dāvanas.

No Preiļu rajona dzied čaklākie bišu dziesmu kopēji: Vaivodu un Kārklū ģimenes, Kaļvu ģimene, Kupru saimīte. No Vanagiem, Līvāniem, Rušonas un Galēniem. Šīs ģimenes ir bijušas gandrīz visas «Spietos».

Vienā no mazajiem «Spietiem» jaunrades centra metodiķei Ilgai Peiseniecei deva bišu mātes vārdu, un arī šoreiz viņa ir šajā godā, kaut arī salijušiem spārniem...

Jā, lietum pamatīgi izdevās kaitēt bišu dziesmām, un rīkotājiem šis un tas palika tikai scenārijā. Jo, kad satumsušajam ezeram pāri atlīgo viegla laiva ar Jāni — visistāko pilskungu, kam Madelānu pilskalns atvēlēts no vectēva Jāņa Madelāna, un viņa māsu Ilzi, kad skan «Cik skaidra volūda», ko uz skatuves dzied visi spietenieki, kad nāk tautisko jostu pasniegšana un pateicība dziedātājiem, rīkotājiem, lietūs gāž atkal. Ir tā, ka uz skatuves spietotāji vieni paši, skatītāji mūk, kur varēdami. Zem nojumītes vēl turas arī pulciņš vīru, kas pa koncerta laiku, klusitīpām ducinādami, spietoja ap alus mucu.

Aizcērtas durvis, rūc motori, un kad pēc laba laika lietūs gāze pierimst, to nomaina zeltaina, rāma, kaut arī dzestra novakare, no palikušajam mašīnām izlien labi ja piektā daļa no tiem, kas bija iepriekš. Toties palikuši paši izturīgākie. Kā par brīnumu, nav apdzisusi Jāņu uguns, kas iedegās blakus pļaviņā koncerta nobeigumā. Te vēl sākas pāri palikušo Jāņu aplīgošana, vainagu uzlikšana. Meža nostūrī tiek atrasti pilni divi maisi, kurus atnes pie ugunsкура un no kuriem izkūpojas divi velniņi. Tie, kam nav sveši R. Blaumaņa «Velniņi», atpazīst blaumaniskās mošķu pirmsjāņu laikā veiktās izdarības, kā sviesta ķērnēšanu grāvjos, pļavas nopļaušanu un tamlīdzīgi. Bet šie krietnu stundu jampadarījās vēl savādāk... Vēl skan daudz dziesmu.

◆ RĪKOTĀJI

Oficiālā rīcības komiteja: kultūras valsts inspektore Inta Ancāne, skolēnu jaunrades centra metodiķe Ilga Peiseniece, Aglonas pagas-

ta priekšnieks (uz komitejas organizēšanas dienu vēl iepriekšējais) un Aglonas kultūras nama direktore Janīna Streiķe.

Ilga kopš pirmās dienas zināja — «Spietam» jānotiek Madelānu pilskalnā. Tam vajadzēja ... tiltiņu. Jo citādi pie pilskalna nepieklūtu. Vēlēšanas, pagasta varas maiņa, laika trūkums, un brīdis, kad likās, ka ar Madelāniem nekas vairs nav iesākams. Stāsta, ka Ilga ir cirtusi kāju pie zemes — vai Madelānos vai nekur citur.

Ilgu var saprast. Preiļu rajonā grūti atrast otru tādu vietu, kas būtu tik vienreizēji ainaviski krāšņa. Pēdējā nedēļā jaunais Aglonas saimnieks tā ķēries pie darba, ka radās gan tiltiņš, gan estrādīte un viss, ko vien vajadzēja. Vietējā patērētāju biedrība ieradās ar izbraukuma tirdzniecību, ar galdiņiem, karstiem cīsiņiem, kafiju.

Aglonas mākslinieks Ilmārs Selickis bija parūpējies par ērti ierīkotiem balķiem sēdēšanai, par visu noformējumu. Skatuves ietēru sarūpēja jaunrades centra darbinieces. Istu stropu, no kura bites vilka pa medus bļodiņai un dāvāja saimītem, bija atvedis biškapis Vilhelms Jackevičs, un pašu kalnu uz dienu dāvāja tā jaunais saimnieks Jānis Madelāns, šajās dienās Aglonas vidusskolas absolvents. Klausītāju vidū bija arī viņa māmuļa Silvija Madelāne un vectēvs Jānis Madelāns. Aglonieši bija sasējuši arī sieru, sapucējuši zirgus vizināšanai, ceptuve bija cepusi maizi. «Spiets» Madelānos tapa, daudzu roku kopts. Bet naudiņa bija rajona valdes atvēlēta.

Tautas ticējumus rakstīts: ja auksts jūnijs, bitēm būs daudz medus.

«Spietu» uzņēma Jānis un Ilze Madelāni, brālis un māsa, — Madelānu pilskalna iedzīvotāji un īpašnieki (skat. attēlu 1. lappusē). Jānis pašreiz beidz vidusskolas 12. klasi, Ilze ir beigusi 9. klasi. Jānis vēlas mācīties Jelgavas lauksaimniecības akadēmijā un atgriezties mājās kā diplomēts zemes kopējs. Jāni un Ilzi aizrautīgi filmēja novada lielākā «tēvē», gan liekot brist papardēs, gan laivā sēdinot un tā tālāk. Bet pats Jānis teica, ka viņam arī citi svētki un citi vārdi patīkot tūri labi. Un ar ista saimnieka skatienu nedaudz skumji nolūkojās uz zaļās zāles kaudzēm, jo pilskalns pirms svētkiem bija vismaz daļēji jānopļauj, taču to, ko sakrāva kaudzēs, par sienu nu nekādi nenosaukt...

Madelānu pilskalnā Latgales «Spieta» norisei sekoja Silickis, arī Jānis, un Līvija Rancāne

■ Aglonas meitenes, māsa Elita Dimpere un Mārīte Martukāne, dzied pašsacerētās dziesmas. «Spietā» daudzi izpildīja pašu sacerētās dziesmiņas. Bet zem lietussarga — «bišu māte» Ilga Peiseniece ar mazo Dārtu. Dārta pieder Balvu «Spieta» krustmātei.

■ Jāņa Kupra ģimene — kundze Anna un meitas Inese, Iveta, Ilze, Ilona. Kupru ģimene bija no tām pirmajām četrām, kas rajonā pirms vairākiem gadiem stāvēja pie «Spieta» šūpuļa.

■ Visus lietūs un aukstumu izturējušie Jāņi (no kreisās): Jānis Kaļva no Rušonas, Jānis Kupris no Galēniem un Jānis Leikums no Krāslavas rajona. «Jāņu naktī, pusnaktī atveras debesis, tad var ko vēlēties, un tas viss piepildās. Ko jūs vēlētos?», vaicājam šiem Jāņiem. «Labu satīcību ģimenē», atbildēja kuplās saimītes galva Jānis Kaļva, «labu veselību», teica Jānis Kupris, «riteni», vēlējās mazais Jānis. Lai piepildās visu Jāņu vēlēšanās!

Televīzijas programma

Piektdiena, 24. jūnijs

LATVIJAS TV 1
15.00 Koncerts Jāņu diena atkāp-
si. 15.30 Multiplikācijas filma. 15.40
Rīgas mākslas filma Iša pamācība
mīlēšanā. 17.00 Lieliskā vecmāmiņa.
18.00 J. Medīna dziesmas dzied
J. Sproģis. 18.20 Zem viena Jāņu vai-
naga. 19.00 Ziņas. 19.10 Piektdienas
teātra vakars. 20.00 Ekrāns bērniem.
20.25 Reklāma. 21.05 Sludinājumi.
21.10 Latvju ziņģe — 94 Kuldīgā.

LATVIJAS TV 2
18.00 Kristīgā programma Kon-
takts. 19.00 Ziņas. 19.10 Pēc 2000.
gada. 20.05 Jāņi Rīgā. 20.35 Šveices
pasaule. 20.50 Apsveikuma koncerts
Daudz laimes! 22.00 Ziņas. 22.15

Reklāma. 22.20 Mākslas filma E iela.
23.10 Nakts ar tevi.

OSTANKINAS TV
8.00 Ziņas. 8.20 Bērnu programma
Žagata. 8.40 Mākslas filma Gorčajevs
un citi. 31. sērija. 9.10 Palīdzī sev
pats. 9.40 Multiplikācijas filma. 9.50
Vimbldonas tenisa turnīrs. 10.50 Pre-
ses ekspresis. 18.00 Nedēļas atbalsis.
18.20 Mākslas filma Gorčajevs un
citi. 18.50 Brīnumu lauks. 19.40
Labu nakti, mazuļi! 20.00 Ziņas.
20.35 Kāds būs laiks? 20.45 Nedēļas
cilvēks. 21.05 Detektīvu klubs. Māk-
slas filma Dens Ogasts. 22.05 Skati-
ens un A. Ļubinovs. 22.55 Pasaules
meistarsacīkstes futbolā.

Sestdiena, 25. jūnijs

LATVIJAS TV 1
9.00 Rīta stunda. 10.00 Pasaka, pa-
sacīpa. 10.55 Spēlējies kopā ar
mums! 11.20 Mākslas filma Rēderija.
18.00 Ziņas. 18.05 No TV vidiofon-
diem. 18.20 Kamēr. 19.00 Dzīves
dārzs. 20.00 Ekrāns bērniem. 20.25
Reklāma. 20.30 Panorāma. 21.00
Sports. 21.05 Reklāma. 21.10 Sludi-
nājumi. 21.15 Savai zemītei. 22.00
Mākslas filma Neparastā aukle.
23.25 Uz vienas stūgas. 0.05 Radia-
tors.

LATVIJAS TV 2
13.55 TV Polonija. 15.10 Ukraina.
16.00 Latloto. 26. izloze. 16.05 Biz-
nesa ābece visiem. 16.35 Mākslas
filma Jūtu audzināšana. 5. sērija.
17.30 Vācijas spoguļis. 17.45 CFL
piedāvā. 18.05 Tikšanās. 18.30 Reģi-
onālās TV piedāvā... 19.00 Kristīgā
pasaule. 19.15 Luksofors. 19.30 Pre-
zidenta laiks. 20.00 Mikrofona muzi-
kāļā televīzija. 20.30 Panorāma.
21.00 ASV mākslas filma Glābēj-
zvans. 21.55 Reklāma un sludinājumi.
22.00 Ziņas. 22.15 Reklāma.
22.20 Gadskārtu raksti. 22.50 TV vei-

kals.

OSTANKINAS TV
8.00 Maratons — 15 — mazuļiem.
8.30 Ēterā — starpvalstu TV un radio
kompānija Mir. 9.55 Rīta pasts. 10.25
Es esmu sievietē. 10.55 Kultūras jau-
numi. 11.05 Padomi kulinārijā.
11.20 Dokumentālā filma Varoņi —
pabērni. 12.20 Vimbldonas tenisa
turnīrs. 13.05 Spēja pārvarēt. Z. Gerts
13.35 Labirints. 14.00 Ziņas. 14.15
Raidījumu programma. 14.20 Kore-
jas karš. 2. daļa. 15.00 Mākslas filma
bērniem Saule pudele. 15.30 Noslē-
pums... 16.15 Dzīvnieku pasaulē.
16.55 Gaidas. P. Čaikovska X starp-
tautiskajā konkursā. 17.15 Mīlestība
no pirmā acu skatiena. 17.55 Pirms
un pēc. V. Molčanovs 18.45 Columbi-
ja Pictures piedāvā... Mākslas filma
Bilalenda. 1. sērija 19.40 Labu nakti,
mazuļi! 20.00 Ziņas. 20.35 Kāds būs
laiks? 20.45 Columbiya Pictures pie-
dāvā... Mākslas filma Komisārs. 3.
sērija. 21.45 Kas? Kur? Kad? 23.05
Ziņas. 23.15 Kāds būs laiks? 23.20
Programma X. 23.30 Pasaules meis-
tarsacīkstes futbolā.

Svētdien, 26. jūnijā

OSTANKINAS TV
8.00 Maratons 15. 8.30 Rīta agru-
mā. 9.00 Poligons. 9.30 Sportloto iz-
loze. 9.45 Kamēr vēl visi mājās. 10.15
Rīta zvaigzne. 11.05 Teniss. Vimbldo-
nas turnīrs. 11.45 TV seriāls Kontrol-
darbs pieaugušajiem. 4. sērija. 12.30
Krievu pasaule. 13.00 Mult. filma
Pifs un Herkules. 13.10 Dok. filma
Kusto komandas zemūdenes odiseja.
14.00 Ziņas. 14.35 Raidījumu pro-
gramma. 14.20 Ēterā — starpvalstu
TV un radiokompānija Mir. 15.00

Amatnieks. 15.05 Amerika ar M. Ta-
ratutu. 15.35 Špikeris. 25.40 Mūzika
ēterā. 16.25 Ceļotāju klubs. 17.15
Ziņas. 17.30 ASV mult. f. Runcis
Fēliks. un Istie spoku mednieki.
18.25 Augstākās aprindas. 18.40
Kāds būs laiks? 18.45 Zelta šlageris.
19.25 Futbols. 20.20 Pārtraukumā —
Lielā futbola mirklis. 21.25 Reklāma.
21.30 Svētdiena. 22.15 TV locis.
22.25 Mākslas f. Klusa daba. 23.00
Ziņas. 23.10 Reliģiska programma.
23.50 Futbols.

SIA «OGRES BŪVPLASTMASA» piedāvā būvmateriālus par līgumcēnām:

- plastmasas skalojamās tvertnes un to pievadus;
- sifonus izlietnēm;
- polietilēna kanalizācijas un ūdensvada caurules un to veidgabalus diametrā no 6 līdz 110 mm, komplektējam kanalizācijas mezglus;
- polietilēna caurules pēc pasūtījuma diametrā 125, 140, 160 mm;
- dažāda tilpuma traukus no 10 līdz 25 l (spaiņi, bļodas);
- piena kāstuve;
- dabīgā akmens sienu un grīdu apdares plāksnes, betona izstrādājumus (mozaikas stipētus kāpņu elementus, trotuāru plāksnes, žogu stabiņus).

Pieņemam pasūtījumus darbu veikšanai no pasūtītāja materiāliem kanalizācijas sistēmu veidgabalu savienojumu ierīkošanai pēc pasūtītāja skicēm.

Norēķins — pirmsapmaksa, norēķinu čeks vai samaksa skaidrā naudā.

Slēdzam līgumus produkcijas piegādei uz kredīta.

CIENĪJAMIE VEIKALU VADĪTĀJI!

Piedāvājam sadarbību mūsu produkcijas realizācijai.

Uzziņas pa tālruniem: Ogrē (8-250) 21707, 22359, 24539.

Šī gada 11. jūlijā plkst. 10.00 Preiļu rajona tiesu izpildītāju kantoris rīko maizes minicēptuves iekārtas izsolī.

Pieteikties tiesā līdz 10. jūlijam. Tel. 21620.

25. jūnijā plkst. 23.00 Pelēču KN Jāņu nakts balle. Spēlē ansamblis «Parlaments».

Labojums

16. jūnijā «Novadniekā» publicētajā intervijā «Jaunāko klašu skolotājs: kādam tam būt?» nepareizi norādīts skolotāja uzvārds. Intervija notika ar skolotāju Rasmu Bilzēnu. Atvainojos Rasmai Bilzēnai. L. Rancāne.

«Novadniekā» 21. jūnijā numurā par autobusu satiksmi publicētajā sarakstā pareizi jābūt: autobuss reiss 8.00 Preiļi — Silajāni, 8.50 Preiļi — Smelteri nekursēs 24. jūnijā, nevis 25. jūnijā kā publicēts.

SLUDINĀJUMI/REKLĀMA ☎22305

SAKARU BANKA
LATVIJAS KOMERCBANKA A/S

Bez maksas: Bez maksas: konta uzturēšana norēķini starp bankas klientiem

Preilos Brīvības ielā 2 t. 24395

Viesītes lauksaimniecības skola paziņo audzēkņu uzņemšanu 1994./95. m.g. šādās specialitātēs:

ZEMTURIS, mācību laiks 2 gadi 10 mēneši, mācības latviešu un krievu valodās.
LAUKU MĀJU SAIMNIECĒ, mācību laiks 2 gadi 10 mēneši, mācības latviešu valodā.
MĀCĪTA LAUKU STRĀDNIECĒ, mācību laiks 1 gads 10 mēneši, mācības latviešu valodā.
Zemturis un lauku māju saimniecības specialitātēs uzņem ar pamatskolas izglītību, mācītas lauku strādnieces specialitātē — arī ar nepabeigtu pamatskolas izglītību.
Skolā ir izlīdzinošais kurss pilnas vidējās izglītības iegūšanai.
Uzņemšana skolā notiek uz anketēšanas rezultātu pamata.

Katru darba dienu uzņemšanas komisijā no 9.00 līdz 15.00 var aizpildīt anketas un iesniegt sekojošus dokumentus:
iesniegums (aizpildāms uzņemšanas komisijā),
dokuments par izglītību, dzimšanas apliecība (pase),
12 fotokartītas (3x4 cm),
medicīniskā izziņa, raksturojums, izziņa no dzīves vietas par ģimenes sastāvu.
Ieskaņošana skolā 12. jūlijā, 23. augustā no 10.00 līdz 15.00.
Skolas adrese: Smilšu ielā 39. Viesīte, Jēkabpils raj. LV-5237. Telefoni uzziņām: 45262, 45157.

Malnavas lauksaimniecības tehnikums

1994./95. mācību gadā uzņems audzēkņus ar pamatskolas izglītību sekojošās specialitātēs:

- 1) lauksaimnieks ar specializāciju — agronomijā, — lauksaimniecības mehanizācijā, — lauksaimniecības ekonomikā un grāmatvedības uzskaitē;
 - 2) lauku elektromontieris traktorists.
- Mācību ilgums 3 gadi 10 mēneši. Elektromontiera specialitātē — 1 gads 10 mēneši.
Mācības notiks latviešu un krievu valodā. Visi audzēkņi saņem valdības noteikto stipendiju.
Dokumentus par pamatzglītību pieņem līdz 10. jūlijam. Uzņemšana notiks pēc izglītības apliecību konkursa.
Vidusskolas beidzējus uzņems 2. kursa papildināšanai līdz 20. augustam.
Tehnikuma adrese: LV-5750, p.n. Vitoli, Ludzas raj. Telefons Malnavā 31274 (kods 257).

SIA «Fenilons» paziņo, ka izbeidz savu darbību.

Pretenzijas pieņem 3 mēnešu laikā.

Preiļu rajona kopdarbības sabiedrība «Jašupe» izsludina likvidāciju no 1994. g. 15. jūlija.

Pretenzijas pieņem triju mēnešu laikā.

IEPĒRKAM KARTUPEĻUS!

No 28 jūnija līdz 1. jūlijam tiks iepirkti kartupeļi (diametrā ne mazāk par 6 cm) neierobežotā daudzumā.

Samaksa tūlītēja, maisus atdos tūlīt atpakaļ.

- kartupeļi Ls 0,03 - 0,04 par kilogramu,
- zāļe lociņi (kopā ar sīpolu) — Ls 0,70 par kilogramu,
- gurķi — Ls 0,60 par kilogramu.

Iespējams izbraukt uz vietas.

Adrese: Preiļu pagasts, Līčos (bijušais Leņina v.n. kolhozs). Tel. uzziņām 22519, 12218.

P.s. «Rainis» 1994. gada 27. jūnijā plkst 13.00 rīko Gaigalavas slaucamo govju fermas izsolī — pārdošanu pa daļām.

Pretendentiem pieteikties izsoles dienā no plkst. 12.00.

Pārdod

trīs ķēves ar kumeļiem Maltā 1. Maija ielā 33. Tāl. 246-41607;

jaunu vieglās automašīnas piekabi par Ls 100, jaunu elektrisko zaģi «Parma», jauda 2 kw, par Ls 60. Tel. 22497;

tirdzniecības kiosku vai MAINA pret VAZ piekabi. Tāl. 43901;

linijdrošku. Tel. 21387;

traktorā plaujmašīnu par Ls 190, zirgu grābekli par Ls 150. Tāl. 23798;

JuMZ (ekskavators). Tāl. 34436, 39557 pēc 21;

MTZ ātrumkārbu par 130 latiem, 1 gadu vecu teli par 60 latiem, kūts transportieri (200m) par 50 latiem. Tel. 57756;

lauku māju blakus ezeram. Tel. 65061;

traktoru MTZ-80, DT-75, graudu kombainu SKS. Tel. 15334;

māju. Tel. 22572;

zirgu, grūsnu teli. Zvanīt 12224 pēc 21;

automašīnu M-2140 SL. Tel. 55685 vakaros;

GAZ-24 (1971.g.). Cena pēc vienošanās. Tel. 36620 vakaros;

VAZ-2106, 1982.g., par Ls 650. Zvanīt vakaros 36532;

sešviņu šiferi. Tel. 23643 vakaros;

lēti jaunu mopēdu «Delta». Tāl. 59320;

remontējamu automašīnu VAZ-2103. Tāl. 24266 no 19 līdz 22.

Pērk

liellopus. Tel. 18151 pēc 21;

pārtikas kartupeļus. Tel. 50451 vakaros no 18 līdz 19.

Maina

3 istabu dzīvokli ar visām ērtībām Līvānos pret 2 vai 3 istabu dzīvokli ar visām ērtībām Preiļos. 1 un 5 stāvu nepiedāvāt. Tel. vakaros 22818;

Dažādi

veic celtniecības darbus, mūrē krāsnis. Tel. 24351.

Lai tēva mila paliek dziļi sirdī Par avotu, kur mūžam spēku smelt.

I.Mežnora
Izsakām visdziļāko līdzjūtību Ligītai Iesalniecei sakarā ar TĒVA nāvi.
Rajona bibliotekāri

Vairs tikšanās gaišuma nebūs. Ir atdots un paņemts viss.

Ā.Elksne
Sērojam kopā ar Reģīnu Mikulāni, MĀMIŅU aizsaulē izvadot.
Riebiņu vidusskolas kolektīvs

Par mīļu sirdi, čaklām rokām Tev vieglas smiltis, māmuliņ. Skumju brīdī esam kopā ar Emīliju Vasilevsku, MĀTI aizsaulē izvadot.

Kaimiņi

NOVADNIEKS

Izdod Preiļu rajona pašvaldības uzņēmums «Novadnieks»
REDAKTORS PĒTERIS PIZELIS

Laikraksts iznāk kopš 1950. gada 29. marta.
Redakcijas adrese: Aglonas ielā 1, Preiļi, LV-5301.
☎ 22059, 21759, 22154, 21996, 21985, 22305.
PASŪTĪJUMA INDEKSS 68169.

Reģistrācijas apliecība № 1018.
Iespēsts SIA «SAB» Daugavpilī, Valkas ielā 1. Ofsetiespiedums. 1 iespiedloksne.
Metiens 5106 eksemplāri. Pas. № 23